

Сайтът **desebg.com** припомня едно от клубовите събития в края на тоталитарния режим, случило се на днешния ден преди 30 години – на 3 ноември 1989 г. Тогава се провежда шествието на „Екогласност“ в столицата, в което участват над 4000 души. Това е първата неофициална демонстрация, разрешена по време на комунистическо управление. В Народното събрание е внесена петиция с 12 000 подписа срещу проектите ВК „Рила“ и ХК „Места“.

Desebg.com отбелязва този ден, публикувайки спомена за преживяното преди три десетилетия от Лъчезар Тошев, впоследствие политик от СДС и член на Парламентарната асамблея на Съвета на Европа (1992-2005). Текстът е публикуван най-напред в неговия блог toshev.blogspot.com

Написано от Лъчезар Тошев
Неделя, 03 Ноември 2019 19:29

Споменът ми за това събитие беше, че по ул. "Московска" бяха докарани огромен брой униформени милиционери, строени в карета - като в батална сцена от филм за войните на Наполеон.

Не бях виждал такава неща.

Това беше несъразмерно, в сравнение с относително малката група на "Екогласниците".

Вярно, че отзад застанаха и другите "неформали" - от "Подкрепа", Независимото дружество за правата на човека, Клубът за подкрепа на гласността и преустройството, клубовете на писатели и пр.

Предната година беше станала демонстрацията на майките в Русе, срещу обогзяването (но все пак тя беше срещу проблем идващ от съседна държава - Румъния), но в София публична демонстрация срещу политиката на властта не беше виждана от разрома на Никола Петковистите насам.

Но общо групата беше сравнително малка.

Защо властите се бяха уплашили толкова и сега не мога да разбера?

Много години по-късно, през 2008г. говорих на един митинг в Будапеща и казах, че комунистическата власт, която имаше целият репресивен апарат на разположение, се боеше от мечтата за свобода, защото тя беше по-силна.

Вероятно такъв беше и случаят в София през 1989г.

Написано от Лъчезар Тошев
Неделя, 03 Ноември 2019 19:29

След "боя пред Кристал", се очакваше, че милицията отново ще нападне и разпръсне демонстрацията.

Никой не знаеше какво ще последва.

Отстрани имаше доста "зрители", а също и пред "Александър Невски".
Ние минахме в техния "шпалир".

Снимаха и няколко камери... Фотоапарати...
Не знаехме дали не са на милицията...

Имах чувството, че тези отстрани очакват да видят, какво ще се случи, дали милицията ще нападне и какво ще стане след това...
Те хем бяха там, но не бяха с нас.

Шествието беше обявено на 16:45 ч. но тръгна една минута преди 17ч.

Първите стъпки бяха направени в абсолютна тишина.

И тогава ... удари голямата камбана на катедралата "Александър Невски".

(Тя и до днес бие всеки ден в 17 часа.

Едва ли някой от Екогласност беше планирал това. Нито пък някой активист се беше качил специално за да бие камбаната, като знак на демонстрация.)

Написано от Лъчезар Тошев
Неделя, 03 Ноември 2019 19:29

Когато удари камбаната, аз почувствах, като че ток да минава през мен.

Всички други с които съм говорил казват същото.

Тогавя всички го почувстваха като знак от Съдбата.

И всъщност беше...

Бог ни благослови!

Някой отзад (аз бях на втория ред и не можех да видя кой) запя "Хубава си моя горо".
Другите подеха.

Първите скандирания бяха "Искаме чиста природа".

После пак отзад някой започна да вика "Демокрация, демокрация!"
Хората подеха...

Пред мен Пирин Воденичаров протестира, че така се променя целта на шествието. Не му обърнаха внимание!

След няколко минути шествието стигна до Народното събрание. Подписката беше връчена, Петър Слабаков каза няколко думи и всичко приключи.

Днес това е част от българската история.

Преди 30 години: Шествието на „Екогласност” внася в комунистическия парламент 12 000 подписа

Написано от Лъчезар Тошев
Неделя, 03 Ноември 2019 19:29

История, която ние живяхме!